

[Arns Bjerregaard.]

relse for bondens udvikling. Jeg må indrømme, at det har jeg skam ikke gjort, for så skulle jeg have haft 5 timer til det.

Men når fremskridtspartiet siger, at de ikke tænker på historien, men på fremtiden, må jeg sige, at det er så sandelig en illusion, for det menneske, som ikke kender historien, kender ikke nutiden og har ingen som helst mulighed for at bedømme fremtiden; så hænger den ganske frit i luften.

Hr. Dohrmann siger, at jeg bruger det samme manuskript. Ja, det er da muligt, jeg brugte noget af det samme, da vi behandlede lovforslaget om sparekasserne, for jeg snakker om lovenes relation: jeg prøvede på også at gøre fremskridtspartiet begribeligt, at lovene har relation til hinanden. Derfor vil de udtalelser, man kommer med, selvfølgelig altid tangere hinanden, hvis man da vil forstå mennesket i dette samfund og ønsker netop at bygge en tilværelse i frihed for dette samfund.

Så bliver der sagt, at man skal have frihed til at bo. Ja vel, det ønsker jeg så sandelig også, men når den eneste måde, man kan give folk mulighed for at få frihed til at udøve deres erhverv, er, at man tvinger dem til at bo det sted, hvor de udøver deres erhverv, ja, så vælger jeg det mindste onde netop at have frihed i erhvervet og samtidig forlange, at de skal bo dette sted. Jeg kan ikke finde andre muligheder, men jeg vil gerne være med til at diskutere dette spørgsmål.

Frygt for opkøb fra EF tror jeg nok man skal tænke lidt mere alvorligt over, end man gør i fremskridtspartiet. Når man siger, at der først kan blive fri etableringsret efter 1978, må jeg sige: ja vel, men så kan vi ikke gennemføre dette lovforslag, for så bliver det skam under diskriminationsparagraffen. Så bliver det sagt, at bylandmænd ikke har købt landejendomme; ja, jeg skal gerne tage fremskridtspartiet op i Nordjylland og vise mangfoldige ejendomme, som er købt af bylandmænd simpelt hen for at investere kapital deri.

Jeg gentager: jeg ønsker de bedste vilkår for landbruget, der hører jeg hjemme, for dem vil jeg også kæmpe, og jeg siger held for den frie bonde — og det skulle fremskridtspartiet også gøre.

Risgaard Knudsen (S):

Jeg tror, alle tilstedeværende vil erkende, at den debat, vi her har haft, uanset vor indstilling til selve lovforslaget alligevel har været en nyttig debat. Visse ting er blevet trukket klart op, og når denne debat slutter, er der ingen her, der kan være i tvivl om, at når vi beskæftiger os med spørgsmål inden for landbrug, er fremskridtspartiets stilling den, at man foretrækker at varetage interesserne for de kredse, der just ikke lever af at dyrke jorden, hvorimod man prioriterer de interesser, som rører sig i de landbohjem, hvor man skal leve af at dyrke jorden, langt, langt mindre. Jeg synes, det er væsentligt, vi får det understreget, og jeg synes også, det er væsentligt, at vi her, inden debatten slutter, får slået fast, at når der er tale om at varetage interesserne i selve landbruget, er det ikke fremskridtspartiet, vi skal regne med.

Så har jeg noteret mig, at hr. Ove Jensen for et øjeblik siden erkendte, at det lovforslag, som fremskridtspartiet her har fremsat, måske er for vidtgående. Ja, sådan faldt udtalelsen, og det var jo en indrømmelse. Jeg har også noteret mig, at hr. Ove Jensen ikke er medforslagsstiller. Havde hr. Ove Jensen været medforslagsstiller, kan der under henvisning til de udtalelser, der er fremsat, være grund til at antage, at forslaget ikke ville have været så vidtgående.

Lad det nu ligge. Jeg siger dette for derved at få lejlighed til at tilkendegive, at jeg har i hvert fald hæftet mig ved, at hr. Ove Jensen ikke uden videre vil afvise, at fremskridtspartiets lovforslag, som vi her behandler, måske er for vidtgående.

Så sagde hr. Ove Jensen, at landbrugsloven ikke kan administreres. Det er nyt for mig, det må jeg indrømme, og jeg vil da være meget interesseret i nærmere at få oplyst, hvorfra hr. Ove Jensen har denne viden. Jeg tror, der er mange, der vil være interesseret i at blive gjort bekendt med, hvorfra hr. Ove Jensen har fået denne viden. Mig bekendt er loven meget let at administrere for dem, der har med dens administration at gøre.

Erik Hansen (RV):

Det, der egentlig kalder mig op her i anden omgang, er mindre hr. Ove Jensen, der